Lietas Nr. A420165824
AA43-0594-25/1
ECLI:LV:ADAT:2025:1107.A420165824.7.S

Administratīvā apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 7.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā: tiesnesis referents Ojārs Priedītis, tiesneses Inga Juhņeviča-Knoka un Daiga Lubāne

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par Limbažu novada domes 2024.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.264 (protokols Nr.7, 10.) atcelšanu un labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru atbilstoši grafiskajai dokumentācijai tiktu saskaņota būvniecības iecere – pirmās grupas ēkas pārbūve, nepārsniedzot tās vēsturisko būvapjomu dabā, kurā tiek ņemts vērā vienlaikus ar saimniecības ēkas pārbūvi 2017.gada augustā nojauktās stikla piebūves (siltumnīcas) būvapjoms –, sakarā ar /Persona A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 12.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējam /Persona A/ pieder nekustamais īpašums /Adrese B/, kas robežojas ar trešajai personai /Persona B/ piederošo nekustamo īpašumu /Adrese B/.

Pieteicējs 2018.gada 17.augustā Limbažu novada Būvvaldē (turpmāk – būvvalde) iesniedza paskaidrojuma rakstu saimniecības ēkas atjaunošanai. Būvvalde 2018.gada 17.augustā akceptēja būvniecības ieceri un izdarīja atzīmi paskaidrojuma rakstā. Pieteicējs 2019.gada 22.februārī būvvaldē iesniedza iesniegumu par būves nodošanu ekspluatācijā, bet 2019.gada 11.jūlijā iesniedza ēkas izpildmērījumu.

2019.gada 2.augustā būvvalde izdarīja atzīmi par būvdarbu pabeigšanu. Izskatot trešās personas apstrīdēšanas iesniegumu, ar Limbažu novada domes (turpmāk – dome) 2020.gada 30.jūnija lēmumu (sēdes protokols Nr.14, 2.§) (turpmāk – 2020.gada 30.jūnija lēmums) atstāta spēkā atzīme par būvdarbu pabeigšanu.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu lietā Nr.A420227320 atcelts domes 2020.gada 30.jūnija lēmums. Ar Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2023.gada 14.jūnija lēmumu Nr.SKA-281/2023 atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību.

Izpildot minēto spriedumu, būvvalde ar 2023.gada 11.decembra lēmumu Nr.BIS-BV-5.28-2023-6938 (turpmāk – 2023.gada 11.decembra lēmums) atcēla atzīmi par būvdarbu pabeigšanu, atgriežot lietu būvdarbu stadijā. Lēmumā norādīts, ka, lai nodotu saimniecības ēku ekspluatācijā, pieteicējam jāiesniedz trešās personas piekrišana ēkas esošajam izvietojumam.

Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, dome ar 2024.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.264 (protokols Nr.7, 10.) (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāja negrozītu būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmumu.

[2] Pieteicējs iesniedza tiesā pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Būvvalde, pieņemot 2023.gada 11.decembra lēmumu, ir atsaukusies uz pienākumu izpildīt Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu lietā Nr.A420227320, nevērtējot pieteicēja argumentus un papildu pierādījumus. Tomēr jāņem vērā, ka apgabaltiesa spriedumā nav noteikusi, kādā veidā jānovērš uzsāktās izpildes sekas, un nav uzdevusi būvvaldei noteiktā termiņā veikt konkrētas darbības. Savukārt Senāts 2023.gada 14.jūnija lēmumā norādījis, ka jautājums par turpmāko rīcību ar būvi ir patstāvīgi novērtējams atsevišķā procesā. Tāpēc pirms sprieduma izpildes jāvērtē, kādas sekas tas radītu un vai tās ir samērojamas ar pieteicēja iegūtajām tiesībām.

[2.2] Tas, ka Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā nav izvērtēts būvvaldes 2018.gada 17.augusta lēmuma par būvniecības ieceres akceptu tiesiskums, ir atzīstams par Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 92.pantā personai garantēto tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpumu. Pieteicējs, būdams trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem, nevarēja pilnvērtīgi aizstāvēt savas tiesības, jo tiesa nolēmumā pauda apsvērumus, par kuriem pieteicējam nebija iespējas sniegt paskaidrojumus, lai gan tie būtiski ietekmēja būvvaldes lēmuma izvērtējumu. Ņemot vērā, ka sprieduma izpilde tieši skar pieteicēju, viņam jābūt tiesībām prasīt pārbaudīt, vai Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā: 1) ir pareizi noskaidrota pieguļošā zemes gabala īpašnieka piekrišanas nepieciešamība; 2) vai ēkas pārbūve pārsniedz vēsturisko apbūvi dabā; 3) vai, risinot jautājumu par lietas atgriešanu būvniecības stadijā, tiek ievērots tiesiskās paļāvības aizsardzības princips.

[2.3] Atceļot atzīmi par būvdarbu pabeigšanu un atgriežot lietu būvdarbu stadijā, pieteicējam ir zudušas 2019.gada 2.augustā piešķirtās tiesības uzsākt ēkas ekspluatāciju, tādējādi ir aizskartas Satversmes 105.pantā garantētās tiesības uz īpašumu.

[2.4] Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā nepamatoti secināts, ka uz pieteicēju attiecināmas Limbažu novada domes 2012.gada 24.maija saistošo noteikumu Nr.13 „Limbažu novada teritorijas plānojuma 2012.-2024.gadam grafiskā daļa un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Apbūves noteikumi) 44.punkta prasības, kas attiecināmas tikai uz jaunu būvniecību. Spriedumā nav vērtētas Apbūves noteikumu 12.-14.punktos noteiktās prasības, kā arī pieteicēja 2017.gada 26.septembra apstrīdēšanas iesniegumā par būvvaldes 2017.gada 14.septembra atzinumu norādītie argumenti. Apstrīdēšanas iesniegumā tika uzsvērts, ka būvniecība tika veikta saskaņā ar būvprojektu un būvatļauju, kas paredzēja apjomīgāku būvi nekā faktiski īstenotā, un uz šī pamata kaimiņa piekrišana nebija nepieciešama. Līdz ar to secināms, ka konkrētās būvniecības ieceres saskaņošanas pamatā nebija skaidrs un nepārprotams tiesiskais regulējums, kura piemērošanas pareizību varētu objektīvi novērtēt jebkura persona.

Papildus sarežģījumus konkrētajā lietā radīja apstāklis, ka līdz 2020.gadam nebija iespējams noteikt precīzu būvju novietojumu un attālumu no kaimiņa robežas vēsturiski izveidojušās kļūdas robežu nobīdē dēļ.

Ņemot vērā minētos apstākļus, atzīstams, ka pieteicēja tiesiskā paļāvība uz būvvaldes 2018.gada 17.augusta lēmumā par būvniecības ieceres akceptu un būvvaldes 2019.gada 2.augusta lēmumā par atzīmi par būvdarbu pabeigšanu piešķirtajām tiesībām ir aizsargājama.

[2.5] Būvvaldes 2018.gada 17.augusta lēmums par būvniecības ieceres akceptu pieņemts pabeigtas būvniecības legalizēšanai. Līdz ar to minētajā lēmumā varēja tikt akceptēta tikai faktiskajiem apstākļiem un situācijai dabā atbilstoša būvniecības iecere Kopš minētā lēmuma spēkā stāšanās ir pagājuši seši gadi un pieteicējs ēku ekspluatē piecus gadus. Ņemot vērā minēto un Satversmes 1. un 105.pantu, nav tiesiska pamata atgriezt lietu būvdarbu stadijā vai pārskatīt būvvaldes lēmumu, jo šāda pārskatīšana ir laika ziņā ierobežota. Ja būvniecība tika pieļauta bez kaimiņa saskaņojuma un tas tika akceptēts nodošanā ekspluatācijā, šos apstākļus vairs nevar mainīt pēc pieciem gadiem.

[2.6] Atriežot lietu būvdarbu stadijā, pašvaldība nav izvērtējusi šāda lēmuma ietekmi uz jau iegūtajām tiesībām, kā arī nav meklējusi saprātīgu līdzsvaru starp pieteicēja tiesisko paļāvību un trešās personas interesēm. Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra sprieduma izpildes pienākums nevar būt samērīgs arguments pret pieteicēja aizskartajām tiesībām.

Trešās personas būvniecības procesā izvirzītajiem iebildumiem jābūt saistītiem ar sava īpašuma lietošanu, nevis vispārējiem iebildumiem par jebkuru pārkāpumu būvniecības procesā. Trešās personas vienīgā interese ir panākt, lai tiktu ievērotas Apbūves noteikumu 44.punkta prasības. Pie šādiem apstākļiem lietas atgriešana būvdarbu stadijā un būvniecības ierosinātāja tiesību aizskārums ir nesamērīgs salīdzinājumā ar trešās personas interesi.

[2.7] Pieteikuma papildinājumā pieteicējs lūdz labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru atbilstoši grafiskajai dokumentācijai tiktu saskaņota būvniecības iecere – pirmās grupas ēkas pārbūve, nepārsniedzot tās vēsturisko būvapjomu dabā, kurā tiek ņemts vērā vienlaikus ar saimniecības ēkas pārbūvi 2017.gada augustā nojauktās stikla piebūves (siltumnīcas) būvapjoms, izdošanu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 12.decembra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka pārsūdzētais lēmums izdots, izpildot Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu lietā Nr.A420227320, kas stājies spēkā 2023.gada 14.jūnijā. Likuma „Par tiesu varu" 16.panta otrā un trešā daļa, kā arī Administratīvā procesa likuma 263.panta trešā un ceturtā daļa nosaka tiesas sprieduma likumīgo spēku un nostiprina*res judicata* principu. Tomēr šis princips nav absolūts un īpašos izņēmuma gadījumos iespējama atkāpšanās no tā, piemēram, lai labotu būtiskas tiesas kļūdas, kas ir ietekmējušas cilvēktiesības vai sabiedrības intereses.

[3.2] Tiesa piekrita pieteicējam, ka lietā Nr.A420227320 nav pārvērtēts būvvaldes 2018.gada 17.augusta lēmums par būvniecības ieceres akceptu. Minētajā lietā vērtēts būvvaldes izdarītās atzīmes par pieteicēja saimniecības ēkas būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi un atzīmes par būvdarbu pabeigšanu tiesiskums, atbilstoši Senāta judikatūrai nepārbaudot būvdarbus atļaujošā administratīvā akta tiesiskumu.

[3.3] Tiesa, atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā konstatēto, secināja, ka pieteicēja faktiski uzbūvētās būves atbilstības normatīvo aktu prasībām izvērtēšanai apgabaltiesa ir vērtējusi būvvaldes 2018.gada 17.augusta lēmumu par būvniecības ieceres akceptu kopsakarā ar pieteicēja iesniegtajiem būvniecības dokumentiem.

[3.4] Tāpat tiesa konstatēja, ka apgabaltiesas spriedumā ir vērtēts arī pieteicēja arguments par to, ka vēsturiskās apbūves apjoms un izvietojums ir nosakāms, ņemot vērā stikla piebūvi. Apgabaltiesa ir atzinusi, ka ēkas būvapjoms pirms strīdus būvniecības veikšanas ir nosakāms atbilstoši 1999.gadā veiktās inventarizācijas datiem, kurā fiksēts 1985.gadā izstrādātā būvprojekta īstenotais apjoms. Tāpat norādīts uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 13.pantā noteikto pieteicēja pienākumu reģistrēt Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā ēkas būvapjoma izmaiņas, ja tādas ir veiktas pēc minētās inventarizācijas.

Tiesa noraidīja pieteicēja pārstāves iebildumu, ka piebūve nav inventarizēta un tāpēc nav iekļauta kadastrā, jo būvniecības laikā tas neesot bijis obligāti. Ievērojot, ka spēkā stājās Nekustamā īpašuma valsts kadastra likums, īpašniekam bija pienākums reģistrēt aktuālos datus, līdz ar to ēkas vēsturiskais būvapjoms nosakāms pēc kadastra informācijas.

[3.5] Tiesa konstatēja, ka pieteicēja pārstāve nav iesniegusi jaunus pierādījumus par būves novietojumu, kas nebūtu iesniegti un izvērtēti lietā Nr.A420227320.

Tāpat tiesa konstatēja, ka pieteicēja argumentācija, kas pamatā vērsta uz būves vēsturiskā apjoma – kura robežās pieļaujama būves pārbūve bez kaimiņa saskaņojuma –pārskatīšanu saistībā ar pieteicēja izbūvēto būves stikla piebūvi (siltumnīcas izbūvi), sakrīt ar pieteikumā par lietas Nr.A420227320 jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem norādītajiem argumentiem. Administratīvā apgabaltiesa ar 2024.gada 27.septembra atteica

pieņemt pieteikumu izskatīšanai, jo nav konstatējami Administratīvā procesa likuma 353.panta 1.punktā paredzētie jaunatklātie apstākļi.

[3.6] Tiesa konstatēja, ka pieteicējam administratīvajā lietā Nr.A420227320 bija nodrošināta iespēja pilnvērtīgi aizstāvēt savas tiesības, tādējādi pieteicējam ir tikušas nodrošinātas Satversmes 92.pantā garantētās tiesības uz taisnīgu tiesu.

[3.7] Tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami tādi apstākļi, kas dotu pamatu atkāpties no *res judicata* principa.

[3.8] Tiesa norādīja, ka būvvaldes 2019.gada 2.augusta lēmums par atzīmi par būvdarbu pabeigšanu, kas savu galīgo noformējumu ieguva ar domes 2020.gada 30.jūnija lēmumu, tika atcelts ar Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu. Līdz ar to nav pamata runāt par nekonsekvenci iestādes rīcībā un tās rezultātā pieteicējam radītu tiesiskās paļāvības principa vai tiesību uz īpašumu pārkāpumu. Turklāt Senāts lietā Nr.A420227320 jau ir atzinis, ka ir samērīgi uzdot pieteicējam saņemt kaimiņa piekrišanu, jo pārbūve bez tās veikta prettiesiski, un šādā situācijā samērīguma princips nav piemērojams.

[3.9] Apgabaltiesa spriedumā ir paskaidrojusi, kā novēršams konstatētais pieteicēja veiktās būvniecības prettiesiskums. Proti, pieteicējam ir jāsaņem trešās personas piekrišana, savukārt, nesaņemot šādu piekrišanu, būvvaldei ir pienākums pieņemt lēmumu saskaņā ar Būvniecības likuma 18.panta piektās daļas 1.punktu par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

[3.10] Tiesa atzina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, kā arī nepastāv pamats pieteicēja prasītā labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai, jo strīds par būves vēsturisko apjomu un izvietojumu ir izvērtēts administratīvajā lietā Nr.A420227320.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 12.decembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzībā un papildu paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

[4.1] Spriedumā nepamatoti norādīts, ka paskaidrojuma raksts par saimniecības ēkas atjaunošanu būvvaldē iesniegts 2018.gada 17.augustā.

[4.2] Tiesas secinājums, ka būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmums pieņemts, izpildot Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu, nav pamatots. Pēc Senāta 2023.gada 14.jūnija lēmuma pieņemšanas būvvalde neveica nekādas darbības sprieduma izpildei, tāpēc tiesiskās nenoteiktības dēļ pieteicējs 2023.gada 11.augustā iesniedza iesniegumu būvvaldē, lūdzot uzsākt administratīvo procesu no jauna. Tiesa nav vērtējusi, ka būvvalde šo iesniegumu faktiski neizskatīja, nepamatoti atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu, lai gan saskaņā ar Senāta atziņām tas nevar būt atteikuma pamats.

[4.3] Ar būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmumu uzliktie tiesiskie pienākumi neatbilst Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumam.

Pirmkārt, spriedumā netika paredzēta lietas atgriešana būvdarbu stadijā – to būvvalde nepamatoti pamato ar Administratīvā procesa likuma 85.pantu, lai gan visi 2019.gada 2 augusta lēmuma nosacījumi bija izpildīti, un papildu prasības, piemēram, trešās personas piekrišana, netika paredzētas. Otrkārt, būvvalde nepamatoti uzliek pieteicējam pienākumu iegūt piekrišanu ēkas izvietojumam kopumā, lai gan spriedumā tas attiecas tikai uz ēkas daļu pie robežas, tādējādi paplašinot uzlikto pienākumu. Treškārt, iepriekšējā stāvokļa atjaunošana būtu pamatota vienīgi tad, ja 2018.gada 17.augusta lēmums būtu atzīts par prettiesisku, bet šāds secinājums nav izdarīts. Līdz ar to pieteicējam ir tiesības iesniegt jaunus pierādījumus būvniecības ieceres atbilstības izvērtēšanai procesā par labvēlīgāku administratīvo aktu.

[4.4] Tiesa nav devusi vērtējumu tam, ka būvvalde 2023.gada 11.decembra vēstulē pieteicējam norādījusi, ka atkārtoti nevērtēs vēsturiskās ēkas attālumus līdz zemes gabala robežai un ēkas būvapjomu.

[4.5] Spriedumā tiesa nav novērtējusi pieteicēja norādītos procesuālos pārkāpumus un kļūdas lietā Nr.A420227320. Pieteicējs norādīja uz trešās personas termiņu kavējumiem, būvvaldes vilcināšanos pieņemt 2018.gada 17.augusta lēmumu par būvniecības ieceres akceptu un ignorētiem iesniegtajiem pierādījumiem. Tāpat nav vērtēts Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 4.jūnija lēmumā lietā Nr.A420193419, kļūdaini atzītais, ka 2018.gada 17.augusta lēmums ir starplēmums. Tiesa nav vērtējusi apstākli, ka trešā persona lūdza atjaunot /Datums N/ lēmuma apstrīdēšanas termiņu deviņus mēnešus pēc atzīmes par būvdarbu pabeigšanu spēkā stāšanās, kas ir pretrunā Senāta judikatūrai par ietiekšanos nodibinātās un nepārskatāmās tiesiskajās attiecībās.

[4.6] Lietā Nr.A420227320 tika vērtēts tikai trešās personas prasījums par atzīmes par būvdarbu pabeigšanu atcelšanu, nevis 2018.gada 17.augusta lēmums vai ar to saistītie pierādījumi. Pieteicējs paskaidrojumus par strīdus būves apjomu un ar minēto lēmumu iegūtajām tiesībām sniedza tikai mutvārdu procesā apelācijas instancē, bet par apgabaltiesas attieksmi uzzināja vien pēc sprieduma. Līdz ar to pieteicējam nebija iespējams iesniegt papildu pierādījumus.

Nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam lietā Nr.A420227320 tika nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu. Apgabaltiesa minētajā lietā nevērtēja pieteicēja norādītos argumentus: 1) spēku zaudējuša administratīvā akta apstrīdēšana ir iespējama tikai atlīdzības pieprasīšanai vai līdzīgu gadījumu novēršanai; 2) pabeidzot būvniecības procesu, skartās personas iebildumus vairs nevar izteikt, bet būvētājs var sākt ekspluatāciju; 3) trešās personas iebildumi attiecas uz 2018.gada 17.augusta lēmuma pārskatīšanu. Tāpat netika vērtēts pieteicēja lūgums par tiesvedības izbeigšanu termiņa nokavējuma dēļ.

[4.7] Tiesas secinājums, ka lietā nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicēja prasītā labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai, balstās uz lietā Nr.A420227320, kurā izskatīts cits pieteikuma priekšmets, izteiktajiem tiesas apsvērumiem.

[4.8] 1985.gada gada būvprojekts satur ne tikai atzīmi par būvdarbu uzsākšanu, bet arī virkni juridisku faktu. Proti, saimniecības ēkas būvprojekts ir tipveida; būvatļauja ir beztermiņa un būvniecības termiņš nav noteikts; projektētāja /Datums Z/ saskaņoja projekta izmaiņas attiecībā uz ēkas būvapjomu un stikla piebūves izvietojumu; saimniecības ēkas mūra daļā esošā tualete nav pārbūvēta un ir daļa no ekspluatācijā nodotās saimniecības ēkas. Minētie apsvērumi nav izvērtēti lietā Nr.A420227320.

[4.9] Pieteicējs nepiekrīt, ka pēc Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma spēkā stāšanās viņam bija pienākums reģistrēt aktuālos datus par nekustamo īpašumu, jo šāds pienākums nav pamatots ar tiesību normām. Tāpat pieteicējs nepiekrīt, ka saimniecības ēkai /Datums G/ izstrādātais projekts ir ticis īstenots tādā apjomā, kādā tas fiksēts /Datums Y/ veiktajā inventarizācijā.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[6] Izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi identificējusi strīdus jautājumu un izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, kā arī pareizi piemērojusi tiesību normas. Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Papildus par pieteicēja apelācijas sūdzības apsvērumiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[7] No pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem apgabaltiesa secina, ka pieteicējs, lai gan ir izteicis savus apsvērumus daļēji izmainītā veidā, pēc būtības vēlas panākt administratīvās lietas Nr.A420227320, kurā taisīts un stājies spēkā Administratīvās apgabaltiesas /Datums C/ spriedums, pārskatīšanu.

Atbilstoši likuma „Par tiesu varu” 16.panta trešajai un ceturtajai daļai likumā noteiktajā kārtībā spriedums ir saistošs tiesai, izskatot citas lietas, kas saistītas ar šo lietu; spriedumam ir likuma spēks, visiem tas ir obligāts un pret to jāizturas ar tādu pašu cieņu kā pret likumu.

Administratīvā procesa likuma 263.pantaceturtajā daļā noteikts, ka spēkā stājies spriedums ir obligāti izpildāms, un to var atcelt tikai likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā. Administratīvā procesa likuma 263.panta trešajā daļā noteikts, ka administratīvā procesa dalībniekiem, kā arī viņu tiesību pārņēmējiem pēc sprieduma stāšanās spēkā nav tiesību no jauna iesniegt tiesā pieteikumu par to pašu priekšmetu uz tā paša pamata. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 309.panta trešo daļu Administratīvā procesa likuma 263.panta noteikumi ir attiecināmi arī uz apelācijas instances tiesas spriedumu.

Tādējādi šajā lietā ir jāņem vērā administratīvajā lietā Nr.A420227320 nospriestais. Nav pamata atbilstoši pieteicēja argumentiem par būvniecības procesu, pārskatīt spēkā esošā tiesas spriedumā atzīto, ka pieteicējs būvdarbus nav veicis atbilstoši akceptētajai būvniecības iecerei un tā neatbilst būvniecību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem, jo tas būtu pretrunā ar *res judicata* principu. Tādējādi tiktu apdraudēta tiesiskā noteiktība un tiesu kā demokrātiskas valsts varas sastāvdaļas autoritāte, proti, varētu tikt apdraudēta personu paļāvība, ka jautājumi, kas ir izskatīti tiesā, netiks pārskatīti un ka tiesas spriedumi tiks ievēroti un izpildīti.

Arī Eiropas Savienības Tiesa vispārīgi ir respektējusi valstu tiesībās atzīto *res judicata* principu, kā arī to identificējusi un aizsargājusi arī Eiropas Savienības tiesībās. Tiesa ir vairākkārt atgādinājusi, pirmkārt, *res judicata* principa svarīgumu gan Savienības tiesību sistēmā, gan valstu tiesību sistēmās un, otrkārt, ka *res judicata* attiecas uz faktu un tiesību jautājumiem, kas faktiski ir tikuši izspriesti vai ir noteikti izspriežami attiecīgajā tiesas nolēmumā (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2011.gada 29.marta sprieduma lietā „ThyssenKrupp Nirosta”, C-352/09 ,ECLI:EU:C:2011:191, 123.punktu un tajā minēto judikatūru*). Turklāt jāņem vērā arī Eiropas Savienības Tiesas pasustās atziņas, ka r*es judicata* spēks attiecas ne tikai uz atceļošu tiesas nolēmumu rezolutīvo daļu, bet arī uz motīviem, kas veido rezolutīvās daļas nepieciešamo pamatojumu un kuri tāpēc nav no tās atdalāmi (sk. *Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2009.gada 1.jūlija sprieduma lietā „ThyssenKrupp Stainless”, T-24/07,ECLI:EU:T:2009:236,140.punktu; 2018.gada 8.februāra sprieduma lietā „ /Nosaukums B/ - Marpefa (Vieta)”, T-879/16,ECLI:EU:T:2018:77, 31.punktu*).

Vienlaikus *res judicata* princips, kā to pamatoti ar atsaucēm uz Satversmes tiesas atziņām ir norādījusi pirmās instances tiesa, nav pilnīgi absolūts un īpašos izņēmuma gadījumos citu nozīmīgu tiesību aizsardzībai ir iespējama atkāpšanās no tā. Tādējādi, lai pastāvētu pamats atkāpties no *res judicata* principa, apgabaltiesai ir jāpārbauda, vai pieteicējs ir norādījis uz tādiem tiesas pieļautiem pārkāpumiem vai kļūdām, kas būtiski ietekmējušas lietas iznākumu un pieteicēja pamattiesības. Vērtējot pieteicēja izteiktos argumentus, apgabaltiesa norāda sekojošo.

[8] Pieteicējs argumentē, ka pirmās instances tiesas secinājums par to, ka būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmums pieņemts, izpildot Administratīvās apgabaltiesas /Datums C/ spriedumu, nav pamatots.

Apgabaltiesai nerodas šaubas, ka būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmums, kas savu galīgo noformējumu ieguva ar pārsūdzēto lēmumu, ir iepriekšējā administratīvā procesa turpinājums un ir pieņemts saistībā ar tiesas spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420227320. Uz to norāda būvvaldes 2023.gada 11.decembra lēmuma saturs, kurā ietvertas atsauces gan uz Administratīvās apgabaltiesas spriedumu, gan uz Senāta rīcības sēdes lēmumu, tiešā veidā citējot šo nolēmumu saturu. Līdz ar to, lai arī 2023.gada 11.decembra lēmums izdots sešus mēnešus un trīs dienas pēc Administratīvās apgabaltiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas un pieteicējs šajā laika posmā atkārtoti vērsās ar iesniegumu būvvaldē, nav pamata uzskatīt, ka iestāde būtu uzsākusi jaunu administratīvo procesu pēc pieteicēja 2023.gada 11.augusta iesnieguma.

Turklāt, kā to savā judikatūrā ir atzinis Senāts, procesu iestādē no jauna neuzsāk, ja iepriekš pieņemtais tiesas spriedums ietver kādu norādījumu (*res judicata*), kas neļauj iestādei pašai jautājumu izlemt (sk. *Senāta 2018.gada 16.maija lēmuma lietā Nr.SKA-1152/2018, A420454211, 9.punktu*). Konkrētajā gadījumā spriedumā administratīvajā lietā Nr.A420227320 ir gan nospriests par domes 2020.gada 30.jūnija lēmuma atcelšanu, gan ietverts norādījums par saskaņojuma ar trešo personu nepieciešamību, ai būvvaldei rastos pamats pieņemt strīdus saimniecības ēku ekspluatācijā.

[9] Pieteicējs arī uzskata, ka ar pārsūdzēto lēmumu uzliktie tiesiskie pienākumi neatbilst Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā noteiktajam. Pieteicējs argumentē, ka pirmkārt, spriedumā netika paredzēta lietas atgriešana būvdarbu stadijā, otrkārt, nepamatoti uzlikts pienākums iegūt piekrišanu ēkas

izvietojumam kopumā, treškārt, iepriekšējā stāvokļa atjaunošana būtu pamatota vienīgi tad, ja 2018.gada 17.augusta lēmums par būvniecības ieceres akceptu būtu atzīts par prettiesisku.

Novērtējot ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējam uzliktos tiesiskos pienākumus, apgabaltiesa konstatē, ka tie ir saskanīgi ar Administratīvās apgabaltiesas 2022. gada 21. februāra spriedumā noteikto. Ar Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumu atcelts būvvaldes 2020.gada 30.jūnijs lēmums, ar kuru atstāta spēkā atzīme par būvdarbu pabeigšanu. Minētajā spriedumā norādīts, lai būvvaldei rastos pamats pieņemt strīdus saimniecības ēku ekspluatācijā, trešajai personai atbilstoši Ministru kabineta 2014.gada 2.septembra noteikumu Nr.529 „Ēku būvnoteikumi" (turpmāk – Ēku būvnoteikumi) 162.punktam ir jānovērš apgabaltiesas konstatētās atkāpes, saņemot pieteicēja piekrišanu saimniecības ēkas izvietojumam tuvāk par iepriekšējo tās atrašanās vietu. Ja šāda piekrišana netiek saņemta, būvvaldei ir pienākums pieņemt lēmumu saskaņā ar Būvniecības likuma 18.panta piekās daļas 1.punktu par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu (sk.*Administratīvās apgabaltiesas 2022. gada 21. februāra sprieduma lietā Nr.A420227320, 22.punktu*).

Savukārt ar pārsūdzēto lēmumu nolemts: 1) atcelt atzīmi par būvdarbu pabeigšanu, atgriežot lietu būvdarbu stadijā; 2) noteikt pieteicējam pienākumu saņemt trešās personas piekrišanu saimniecības ēkas esošajam izvietojumam. Pārsūdzētais lēmums citastarp pamatots ar Būvniecības likuma 12.panta trešās daļas 1.punktu, kas noteic, ka būvvalde nodrošina būvniecības administratīvā procesa tiesiskumu, tai skaitā veic būvdarbu administratīvo prasību ievērošanas kontroli un pieņem būves ekspluatācijā. Tāpat tas pamatots ar likuma 14.panta četrpadsmito punktu, kas noteic, ja valsts institūcijas vai kompetences pārbaudes iestādes lēmumā ir norādīts uz būvprojekta vai tajā ietverto risinājumu neatbilstību būvniecības principiem vai normatīvo aktu tehniskajām prasībām, būvvalde vai institūcija, kura pilda būvvaldes funkcijas, pamatojoties uz šo lēmumu, var atcelt būvniecības ieceres akceptu vai atzīmi būvatļaujā par tajā ietverto nosacījumu izpildi vai uzdot būvniecības ierosinātājam novērst konstatētās neatbilstības.

No minētajām tiesību normām izriet, ka būvvaldes kompetencē ir nodrošināt būvniecības procesa tiesiskumu un, konstatējot būvprojekta neatbilstību normatīvo aktu prasībām, lemt par būvniecības ieceres akcepta vai būvatļaujas nosacījumu izpildes atzīmes atcelšanu vai uzdot novērst konstatētās neatbilstības.

Konkrētā gadījumā būvvalde, ievērojot minētajās tiesību normās un Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra sprieduma motīvu daļā norādītos tiesas apsvērumus un secinājumus, ir pieņēmusi lēmumu par atzīmes par būvdarbu pabeigšanu atcelšanu. Apgabaltiesas ieskatā ir tikai likumsakarīgi, ka, atceļot atzīmi par būvdarbu pabeigšanu, konkrētā būvniecības iecere atgriežas iepriekšējā procesa stadijā, proti, būvdarbu stadijā, lai pieteicējam tiktu nodrošināta iespēja iesniegt būvvaldē izmaiņu projektu būvniecības iecerē. Apstāklis, ka apgabaltiesas sprieduma rezolutīvajā daļā nav norādīts, ka paredzēta lietas atgriešana būvdarbu stadijā, nenozīmē, ka būvvalde būtu patvaļīgi paplašinājusi spriedumā noteikto. Tādējādi pārsūdzētais lēmums, atceļot atzīmi par būvdarbu pabeigšanu un atgriežot būvniecības ieceri būvdarbu stadijā, atbilst tiesību normām un tiesu prakses atziņām par iestādes kompetenci un spriedumu izpildes robežām, nodrošinot pieteicējam iespēju likumā paredzētajā kārtībā turpināt būvniecības procesu.

Ņemot vērā, ka Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada 21.februāra spriedumā ir tieši norādīts, ka būvvaldei var rasties pamats pieņemt strīdus saimniecības ēku ekspluatācijā tikai tad, ja pieteicējs atbilstoši Ēku būvnoteikumu 162.punktam novērš konstatētās atkāpes, saņemot kaimiņa piekrišanu ēkas izvietojumam tuvāk par iepriekšējo tās atrašanās vietu, pārsūdzētajā lēmumā paredzētais pienākums saņemt šādu piekrišanu nepaplašina spriedumā noteikto. Atkārtoti ir norādāms, ka apgabaltiesa spriedumā lietā Nr.A420227320 ir izdarījusi skaidru secinājumu, ka strīdus saimniecības ēka faktiski ir uzbūvēta tuvāk nekā vēsturiski atradusies, līdz ar to piekrišanas saņemšanas prasība attiecas tieši uz šo situāciju, nevis uz esošo izvietojumu vispārīgi. Līdz ar to pieteicēja arguments par nepamatotu pienākuma uzlikšanu iegūt piekrišanu kopumā ir noraidāms.

Savukārt attiecībā uz pieteicēja iebildumu, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana būtu pamatota vienīgi tad, ja 2018.gada 17.augusta lēmums par būvniecības ieceres akceptu būtu atzīts par prettiesisku, norādāms, ka pārsūdzētais lēmums nesatur norādes par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu. Atbilstoši apgabaltiesas spriedumā noradītajam būvvaldei būtu jāpieņem lēmums par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu tikai situācijā, kad pieteicējs nesaņemtu trešās personas piekrišanu saimniecības ēkas izvietojumam.

[11] Pieteicējs izteicis iebildumus par to, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi viņa norādītos argumentus par administratīvajā lietā Nr.A420227320 pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem un kļūdām, proti, uz trešās personas pieļautu termiņa kavējumiem, būvvaldes vilcināšanos pieņemt 2018.gada 17.augusta lēmumu par būvniecības ieceres akceptu un ignorētiem iesniegtajiem pierādījumiem. Tāpat, pieteicēja ieskatā, nav vērtēts Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 4.jūnija lēmumā lietā Nr.A420193419 kļūdaini atzītais, ka 2018.gada 17.augusta lēmums ir starplēmums. Nav vērtēts apstāklis, ka trešā persona lūdza atjaunot 2019.gada 2.augusta lēmuma apstrīdēšanas termiņu deviņus mēnešus pēc atzīmes par būvdarbu pabeigšanu spēkā stāšanās, kas neatbilst Senāta judikatūrai.

Izvērtējot pieteicēja iebildumus, apgabaltiesas ieskatā tie nav tādi, kas būtu aplūkojami kā lietā Nr.A420227320 pieļauti procesuāli pārkāpumi vai kļūdas. Pirmkārt, gan Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 4.jūnija lēmums lietā Nr.A420193419, kurā atzīts, ka 2018.gada 17.augusta lēmums ir starplēmums, gan Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 4.jūnija lēmums lietā Nr.A420183520, ar kuru atjaunots 2019.gada 2.augusta lēmuma apstrīdēšanas termiņš, ir stājušies spēkā un arī šo lēmumu pārskatīšana būtu pretrunā *res judicata* principam. Otrkārt, abas šīs lietas ir sūdzības lietas, kas izskatītas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 48.pantam. Šāda veida lietās lēmumu pārsūdzību likumdevējs nav paredzējis, līdz ar ko Administratīvā apgabaltiesa nav pilnvarota pārskatīt šāda veida lēmumus. Treškārt, nav konstatējami objektīvi šķēršļi, kas liedza pieteicējam šāda veida apsvērumus izteikt administratīvās lietas Nr.A420227320 iztiesāšanas laikā trīs tiesu instancēs.

Savukārt par pieteicēja iebildumiem par būvvaldes rīcību norādāms, ka lietas Nr.A420227320 priekšmets nebija 2018.gada 17.augusta lēmuma tiesiskuma izvērtējums, tādēļ iebildumiem par šā lēmuma izdošanas procesā pieļautiem procesuālajiem pārkāpumiem nebija nozīmes lietas Nr.A420227320 izskatīšanā.

[12] Pieteicējs argumentē, ka pirmās instances tiesa ir nepamatoti atzinusi, ka pieteicējam lietā Nr.A420227320 tika nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu. Pieteicējam neesot bijusi iespēja iesniegt papildu pierādījumus un motivāciju, kā arī tiesa nav sniegusi vērtējumu par virkni pieteicēja argumentu.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs lietā Nr.A420227320 ir izmantojis tiesības pirmās instances tiesā sniegt rakstveida paskaidrojumus, tostarp skaidrojumu par saimniecības ēkas kopējo apjomu, kā arī pieteicēja pārstāve ir piedalījusies tiesas sēdē gan pirmās instances, gan apelācijas instances tiesā. Tāpat pieteicējs izmantoja tiesības iesniegt kasācijas sūdzību par apgabaltiesas spriedumu, sūdzībā citastarp ietverot argumentus par saimniecības ēkas apjomu. Savukārt izskatāmajā lietā pieteicējs nav norādījis, kādu papildu pierādījumu vai motivācijas sniegšana viņam ir liegta.

Kā atzinis Senāts, ja vieniem un tiem pašiem procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja savstarpējā tiesas procesā aizstāvēt katram savas intereses, izmantojot iespējas iesniegt pierādījumus un izteikt argumentus par otras puses iesniegtajiem pierādījumiem, tad konkrēti strīdīgi fakti ar to starp pusēm vienreiz jau ir noskaidroti un nodibināti ar spēkā stājušos spriedumu (sk. *Senāta 2019.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-248/2019, A420240915, 8.punktu*). Minētā Administratīvā procesa likuma norma ir saistīta arī ar *res judicata* principu, kura saistošais spēks attiecas ne tikai uz tiesas nolēmumu rezolutīvo daļu, bet arī uz motīviem, kas veido rezolutīvās daļas nepieciešamo pamatojumu un kuri tāpēc nav no tās atdalāmi (sk. *Senāta 2021.gada 31.marta sprieduma lietā Nr.SKA-185/2021, A420180517, 13.punktu*).

Apgabaltiesas ieskatā pieteicējs lietā Nr.A420227320 ir sniedzis visaptverošus apsvērumus par saimniecības ēkas apjomu un pieteicēja tiesisko paļāvību ekspluatēt būvi. Tādējādi nepamatots ir pieteicēja arguments, ka viņam netika nodrošinātas tiesības uz taisnīgu tiesu.

Savukārt attiecībā par argumentu, ka tiesa nav sniegusi vērtējumu par virkni argumentu, norādāms, ka tiesai nav jāatbild uz katru lietas dalībnieka iebildumu, kuram nav izšķirošas nozīmes. Tāpat tiesa nav ierobežota sprieduma argumentāciju veidot tā, ka uz katru dalībnieka iebildumu nav sniegta atbilde tiešiem vārdiem. Būtiski ir aplūkot visu spriedumā ietverto argumentāciju pēc būtības un kopumā (sk. *Senāta 2019.gada 10.maija sprieduma lietā Nr.SKA-52/2019, A420148815, 5.punktu*). Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā ir atzīts, ka tas, cik detalizēti tiesas nolēmumā jābūt norādītiem tā motīviem, ir atkarīgs no konkrētā nolēmuma rakstura un lietas apstākļiem, kas katrā individuālā gadījuma vērtējami atsevišķi. Turklāt pienākums norādīt nolēmuma motīvus nav

saprotams kā visaptveroša prasība sniegt detalizētu atbildi uz katru argumentu (sk.*Satversmes tiesas 2018.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.2017-23-01, 14.punktu*).

[13] Nepamatots ir arī pieteicēja iebildums, ka lietā Nr.A420227320 apgabaltiesa taisījusi pārsteiguma spriedumu, jo par apgabaltiesas attieksmi saistībā ar strīdus būves apjomu un pieteicēja iegūtajām tiesībām viņš uzzināja vien pēc sprieduma, līdz ar to pieteicējam nebija iespējams iesniegt papildu pierādījumus.

Senāts savos nolēmumos ir norādījis, ka par „pārsteiguma spriedumu" ir pamats runāt tad, ja tiesa ir noraidījusi vai apmierinājusi pieteikumu, balstoties uz tādiem apstākļiem, par kuru iespējamo ietekmi uz sprieduma rezultātu procesa dalībniekiem nebija zināms un par kuriem procesa dalībniekiem nebija iespēju izteikties (sk. *Senāta 2022.gada 14.janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-258/2022, A420223919, 4.punktu*). Konkrētajā gadījumā nav saskatāma „pārsteiguma sprieduma" taisīšana, jo pieteicējam bija nodrošināta iespēja un viņš (tai skaitā ar pārstāvja starpniecību) sniedza paskaidrojumus par saimniecības ēkas būvniecības procesu, tās fiziskajiem raksturlielumiem. Turklāt tiesa savu vērtējumu cita starpā pamatojusi ar pārbūvētās saimniecības ēkas izpildmērījumiem, kas pieteicējam bija zināmi un par kuriem viņš varēja izteikt viedokli. Tas vien, ka pieteicējs pēc iepazīšanās ar apgabaltiesas sprieduma motivāciju vēlās izteikt papildus paskaidrojumus, nekādā veidā nenorāda uz pārsteiguma sprieduma taisīšanu. Būtiski ir arī tas, ka arī Senāts, vērtējot kasācijas tiesvedības ierosināšanas priekšnoteikumu esību, nav konstatējis, ka spriedums būtu pamatots ar tādiem apstākļiem, par kuriem lietas dalībnieki nebūtu zinājuši vai viņiem nebūtu bijusi iespēja izteikties.

[14] Izvērtējot pieteicēja argumentus par to, ka saimniecības ēkas būvprojekts esot tipveida, būvatļauja izdota bez termiņa ierobežojuma, projektētājs /Datums G/ saskaņojis izmaiņas par ēkas būvapjomu un stikla piebūves izvietojumu, kā arī par pienākumu reģistrēt aktuālos datus Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā un vēsturiskā apjoma noteikšanu pēc kadastra informācijas sistēmas datiem, apgabaltiesa secina, ka minētie argumenti ir vērsti uz būves vēsturiskā apjoma un izvietojuma atkārtotu pārskatīšanu, nevis norāda uz kādu būtisku Administratīvās apgabaltiesas lietā Nr.A420227320 pieļautu pārkāpumu. Pieteicējam šādi apstākļi bija zināmi jau iepriekš un varēja tikt norādīti iepriekšminētās lietas iztiesāšanas laikā. Turklāt saturiski līdzīgi argumenti pausti pieteikumā par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, kura izskatīšanu Administratīvā apgabaltiesa ar 2024.gada 27.septembra lēmumu atteica, jo nebija konstatējami Administratīvā procesa likuma 353.panta 1.punktā paredzētie jaunatklātie apstākļi.

Apgabaltiesa ņem vērā arī Senāta norādīto, ka šaubas nerada apgabaltiesas secinājums, ka stikla piebūves vēsturiskais būvapjoms nav ņemams vērā, nosakot pārbūvējamās saimniecības ēkas būvapjomu. Šādā nereģistrēta būve nevar radīt tiesiskas sekas attiecībā uz saimniecības ēkas apjomu pirms izskatāmajā lietā veiktās būvniecības (sk. *Senāta 2024.gada 14.jūnija rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-281/2023, Nr.A420227320, 6.punktu*).

Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 13.pantam kadastra subjektam ir pienākums ierosināt kadastra objekta kadastra datu aktualizāciju Kadastra informācijas sistēmā, ja mainīts nekustamā īpašuma sastāvs vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošie dati. Apstāklis, ka pieteicējs šo pienākumu nav izpildījis, pats par sevi nepadara kadastrā esošos datus par nepareiziem vai nepiemērojamiem. Tādējādi apgabaltiesa pamatoti balstījās uz kadastrā reģistrēto informāciju kā objektīvu pamatu vēsturiskā saimniecības ēkas apjoma noteikšanai.

[15] Apkopojot minēto, apgabaltiesa secina, ka konkrētajā gadījumā izņēmuma apstākļi, kas norādītu uz pamatu atkāpties no *res judicata*principa, nav konstatējami, kā arī nav pamata secināt, ka būvvalde, neuzsākot jaunu administratīvo procesu uz pieteicēja 2023.gada 11.augusta iesnieguma pamata, bet gan rīkojoties atbilstoši spēkā esošam Administratīvās apgabaltiesas sprieduma, būtu rīkojusies prettiesiski.

Pieteicēja iebildumi par to, ka iestāde ir kavējusies ar jauna administratīvā akta izdošanu un nav uzsākusi jaunu administratīvo procesu pēc viņa iesnieguma, paši par sevi neliecina par to, ka pārsūdzētais lēmums būtu prettiesisks. Pieteicēja subjektīvā neapmierinātība ar procesa gaitu iestādē neietekmē pieņemtā lēmuma tiesiskumu. Līdz ar to pieteicēja iebildumi nav pamats pārsūdzētā lēmuma izdošanas nepieciešamības un tiesiskuma apšaubīšanai. Apgabaltiesa pieteicēja apelācijas sūdzībā izteikto argumentu klāstā nekonstatē nevienu tādu apstākli, kas ļautu domāt par tik būtiskām tiesas pieļautām kļūdām administratīvās lietas Nr.A420227320 izskatīšanā vai tik īpašiem izskatāmās lietas apstākļiem, lai šajā lietā būtu pamats atkāpei no *res judicata*principa. Apgabaltiesa secina, ka pieteicēja argumentācija par nepieciešamību pārskatīt spēkā stājušos Administratīvās apgabaltiesas 2022.gada

21.februāra spriedumu ir balstīta viņa ieskatā par to, ka citādāk būtu novērtējami apstākļi par strīdus saimniecības ēkas būvniecību un ar to saistītajām procesuālajām norisēm un kādi secinājumi lietā būtu izdarāmi. Taču šāds ieskats nav pietiekams pamats apgabaltiesai rīkoties pretēji tiesiskajai noteiktībai un stabilitātei.

Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots un nav konstatējami priekšnoteikumi pieteicēja prasītā labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Limbažu novada domes 2024.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.264 (protokols Nr.7, 10.) atcelšanu un labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, ar kuru atbilstoši grafiskajai dokumentācijai tiktu saskaņota būvniecības iecere – pirmās grupas ēkas pārbūve, nepārsniedzot tās vēsturisko būvapjomu dabā, kurā tiek ņemts vērā vienlaikus ar saimniecības ēkas pārbūvi 2017.gada augustā nojauktās stikla piebūves (siltumnīcas) būvapjoms.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents	Tiesnese	Tiesnese
O.Priedītis	I.Juhņeviča-Knoka	D.Lubāne